

Forfatter: Rode, Helge

Titel: Regnen

Citation: Rode, Helge: "Regnen", i Rode, Helge: *Den stille Have*, 1922, s. 64. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-rode_08-shoot-workid57294.pdf (tilgået 17. september 2021)

Anvendt udgave: Den stille Have

REGNEN

Nu tænker vi alle som Bonden
paa Korn og Græs og Brød
og paa de tørstige Rødder
i Jordens tørre Skød.

Vi tænker som Bonden, hvis Hjerte
er hos den gode Ko,
der giver Mælk i Spande,
naar Græs faar Lov at gro.

Vi tænker som de, der kender
Nødvendighed og Nød:
giv os den gode Regn i Dag
og giv os vort daglige Brød.

65

Vi stirrer i Sol og Maane
og gransker Vindenes Tegn:
om ikke de vandrende Skyer
forløser os med Regn?

Hvad er vel al Verdens Farver
og Himlens høje Blaa
imod de forfriskende Skyer,
som bugner vaade og graa.

Den Græstot, som krøller i Solen,
det stakkels segnede Straa,
den mindste Rodtrevl i Jorden,
dem kan vor Sjæl forstaa.

Den mindste Rodtrevl i Jorden,
der dier som Barn ved Bryst
og laber med hellig Iver,
den kæmper for vor Høst.

Den fineste Rose i Haven
er dog endnu vor Ven,
fordi den føler som Kornet,
saa føler vi med den.

66

Den stolteste Bøg i Skoven
vi holder af den endnu;
fordi den tørster som Straaet,
vi kalder den broderligt: Du.

Den frieste Fugl i Luften
vi har den bestandig kær,
fordi den lever paa Jorden
af hvad der trives her.

Ak, Regn, som risler og siver,
du har dit eget Sprog.
For Mennesker, Dyr og Planter
er det en aaben Bog.

Det taler til Mænd og Kvinder,
det taler til Korn og Kaal.
Den Regn som risler og siver
er Gudernes Tungemaal.

⌘ Du taler og alle hører
— lad fare Snak og Kævl —
for alt er lyttende Ører
helt ned til Røddernes Trævl.

67

⌘ O giv os at høre din Stemme,
som risler, plasker og slaar,
og som den største Vismand
og mindste Rodtrævl forstaar.